

metnule se smutnje, iz kojih se rodio građanski rat. Sve je to pogodovalo osnovama dužda Orseola, koji je potajno raspaljivao razrožnost između kralja i srednjega mu brata Krešimira Suronje, koji bijaše vrlo lakouman.

I kad su gradovi Zadar, Trogir i Split zamolili dužda za zaštitu, pa kako je brodovlje hrvatsko bilo radi spomenutih nemira nemoćno — možda je njime zapovijedao sam kraljev brat, buntovni Suronja, — Orseolo uskrati plaćanje danka kralju Svetoslavu. Na to ovaj, kako je već u ispravama spomenuto, stade progoniti mletačke pomorce, i dužd posla protiv Visa šest ratnih brodova s Badovarijem Bragadinom. On zauze i opljačka Vis,¹⁾ a Zadar se dobrovoljno preda pod duždevu zaštitu. Pa kad je kralj Svetislav otpremio u Veneciju i drugo poslanstvo, da zahtijeva isplatu danka, slijedio je najprije onaj porugljivi odgovor, da »će ga dužd sam donijeti«, a malo poslije i dužddev pohod dalmatinskim gradovima. Izdajica Suronja pođe pred dužda u Trogir, prisegne mu savezničku vjernost i dade mu sina *Stjepana* za taoca.²⁾ Posljedica toga bijaše, da je kralja Svetoslava nestalo, a Suronja

1) Docum. pag. 424-425. — Lučić u svojem velikom djelu »De regno« (lib. II, cap. IV, p. 71) poriče, da je Bragadin osvojio Vis, te veli, da su mletački kroničari krivo zabilježili *I s s a* (Vis), mjesto *C h i s s a*, pod kojim se imenom razumijevao otok i grad Pag. — Njegova je primjedba vjerodostojna s dva razloga: Vis bijaše hrvatski grad, na koji se zlatna bula nije mogla odnositi, a k tomu je Vis na pučini, kojom mletački ratni brodovi nisu uvijek rado ni plovili. Pag im naprotiv bijaše puno bliži i lakše se do njega plovilo.

2) O. c. p. 427.